

## **Тема. І знову починається весна...**

**Мета.** Ознайомити учнів із народними звичаями та традиціями; розвивати вміння бачити та цінувати красу рідної природи; розширити уявлення про свято Стрітення.

**Ведуча.** Діти, сьогодні незвичайний день. Саме сьогодні, 15 лютого, Зима з Весною зустрічається, змагаються між собою. Якщо Зима переможе, то довго ще буде холодно, а якщо Весна візьме верх, то поверне на тепло.

**Ведучий.** Колись в давнину наші дідусі і бабусі відзначили це свято і називали його Стрітення.

**Ведуча.** На Стрітення сонце повертає на літо; часто буває так, що в цей один день може зранку мести завірюха, мороз, а після обіду вже виглядає Сонечко і весело посилає свої промені на землю. І взагалі, діти, місяць лютий дуже вередливий.



**1.** Третій місяць звати лютий,

А лютує він тому,  
Що на світі довго бути  
Не доводиться йому.

**2.** Хоче лютий, щоб на світі

Панувала вік зима,  
Та поволі сонце гріти,  
Починає крадькома

**3.** Довгі дні, короткі ночі.

Бульк – уже й струмок тече,  
Лютий враз як зарегоче  
Знов морозом припече.

**4.** На землі вже крок по кроку

Йде Весна, веселий час  
І розгніваний до строку  
Лютий геть тіка від нас.

**5.** Під крилом весняної зорі,

Слухаю дитинства свою казку.  
І Стрітєння вже на горі  
Будить з ласкою свою безсмертну Мавку.

**6.** І знову починається весна.

Так як було це у неоліті  
Лиш перша брунька вибухне на вітті,  
І знову починається весна.

**7.** І знову починається життя

Шалено, швидко крутиться Земля,  
І вже відносно стали більші ми  
В природі, у садах і на полях  
Кінчається симфонія Зими,  
І знову починається краса.

*( Входить господиня )*



Спасибі тобі , Господи,  
Що дав дожити нам  
До Стрітєння юного,  
Бо приходить весна і воскресає природа,  
Весь наш люд, грішні наші душі. І щасливий той, у кого є  
маленький клаптик літа серед такої лютої зими.

**Ведуча.** Десь у глибині пам'яті, в золотому тумані весни виринають  
напівзабуті образи з чарівної казкової країни,  
Де квіти ніколи не відцвітали.

**Ведучий.** І стояла вічна весна, вічне тепло, що переливалося через вінець.

А весна, мов людській мрії,

Що відроджують тепло.

І душа крізь снігові

Чує радості крило.

**Ведуча.**

Стояла я і слухала весну,

Весна мені багато говорила,

Співала пісню дзвінку, голосну,  
То знов таємно-тихо шепотіла.

*( Звучить щебет жайворонка, мелодія сопілки*

**1.** Може б хто послухав казки

Ось послухайте панове

Тільки вибачте ласкаво,

Що не все в ній буде нове.

**2.** Так чого нам, люди добрі,

За новинками впадати?

Може часом не завадить

І давніше пригадати.

**3.** Хто нам може розповісти

Щось таке цілком новеє,

Що ніхто з нас не відмовив:

Ет, вже ми чували сее!



**Ведучий.** Прийшло до нас Стрітєння

І воскресає весь край...

*( Інсценізація уривка із драми « Лісова пісня» Лесі Українки)*

**Ведуча.** Весна- це всевладна надія на щастя, яка зникає. Але обов'язково повертається до людини крізь будь – яку зимову журу.

**Ведучий.** Напевно, в цей час під звуки Лукашевої сопілки весна йде назустріч зимі. І прокидається все від кожного сну, і повертається все до життя навкруги.



**Ведуча.** Ось серед снігу зашелестіла кучерявим листом береза, а тьмянний зимовий день змінюється світлою місячною весняною ніччю.

*(Заходить господиня)*

Ви чуєте,бють церковні дзвони!

Сповідчають людям,що прийшло Стрітєння- зустріч весни!

*(Заходять діти )*

Слава Ісусу Христу!

**Господиня.** Навіки Слава! А звідки то ви?

**Діти.** З церкви йдемо. Свічечки посвятили.

**Господиня.** Добре, що ви про це пам'ятаєте!

Отож, дітоньки, сідайте і пригощайтесь.

Дітки, пора року весна несе нам Стрітення, бо Весна вірить в сонце  
радісне причастя»

А знаєте щось про це?

**Хлопчик.** Мені бабуся розповідала, що за сивої давнини це свято  
звалось Зимобор, Гроловиця.

**Господиня.** Коли на Стрітення півень води під порогом нап'ється, то в  
травні він напасеться.

На Стрітення капає із стріх, то в липні капати так буде мед.

**Господиня.** Прислухайтесь, діти, весна вже зовсім близько. Пора нам  
кликати її до себе: «Весно, весно, весно- красна. Прийди до нас!

*(Заходить весна)*

А ось і я, Весна-красна,

Куди ступлю сонце сяє,

Усе навколо оживає.

А ще пробуджую від сну

Я нашу землю чарівну.

**Зима.** Я іду, іду. Снігу намету (із-за куліс)

Ой, ой, та це ти, весно? Ми ще подивимось, хто з нас сильніший?

Насуплю я брови

І вітер холодний повіє,

Усе захолоне рятунку нема,

Під снігом замре, заніміє.

**Весна.**

А я засміюся-

І сонце ласкаве засяє.

Прокинуться луки, ліси і поля-

Усе розцвіте, заспіває.

*(Пісня про весну)*

**Ведуча.** Веснонько, Зимонько! Не сперечайтесь. Ви обидві хороші.але сьогодні такий день, Що всі мусимо зустрічатися.

**Ведучий.** Ну. Зимонько- сестрице, прийшов час тобі вирушати в дорогу, в далекий північний край, де морози і сніги.

**Зима.** Що ж прощайте, милі діти,

Прощай і ти, Весно, твоя взяла,  
Я чую, як дзвенить вже твій струмок,  
То зараз я залишу школу,  
Прощаюсь з вами усіма,  
Та за рік чекайте мене знову.

**Ведуча.** Пішла вже Зима від нас, а ми зараз запалимо Стрітенську свічку.

